Lietas Nr. C32274614
Lietas arhīva Nr. C-0387-16/10

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2016.gada 15.februārī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Suipe
ar tiesas sēdes sekretāri S.Zīrāku,
piedaloties /pers. A/ un /pers. B/ pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Larisai Šaicānei, AS "Reverta" pārstāvim /pers. C/,
2016.gada 1.februārī atklātā tiesas sēdē Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6, izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/, AS "Reverta" par mantas izslēgšanu no apraksta akta un atsvabināšanu no piedziņas.

Aprakstošā daļa

2014.gada 30.jūnijā /pers. D/ cēla tiesā prasību pret /pers. A/ un /pers. B/, AS "Reverta" par mantas izslēgšanu no apraksta akta un atsvabināšanu no piedziņas saskaņā ar Civilprocesa likuma 633.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 18.jūnijā Rīgas apgabaltiesas zvērināta tiesu izpildītāja Helga Rūtena, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 6.augusta izdoto izpildu rakstu C2579/11-21 par 321569,83 *euro* piedziņu no /pers. A/ un /pers. B/ solidāri par labu AS "Reverta", prasītāja klātbūtnē sastādīja aktu par kustamas mantas apraksti, iekļaujot tajā prasītājam piederošu kustamu mantu, kas atradās īrētājā dzīvoklī /adrese A/. Tiesu izpildītāja neņēma vērā prasītāja izteiktos iebildumus par mantas piederību prasītājam. Dzīvokli prasītājs īrējis no 2010.gada 10.septembra un tajā esošo kustamo mantu atpircis no dzīvokļa īpašnieces /pers. A/ ar 2010.gada 13.decembra pirkuma līgumu.

Tiesā saņemti atbildētāja AS "Reverta" rakstveida paskaidrojumi par prasību, kuros norāda, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt pilnā apmērā. Proti, no prasības pieteikumam pievienotā 2014.gada 18.jūnija mantas apraksta akta redzams, ka tiesu izpildītāja, piedaloties parādniekam /pers. A/, /pers. A/, lieciniekiem /pers. E/ un prasītājam /pers. D/, veica kustamas mantas, kas atrodas /adrese A/, apķīlāšanu. Neviens no klātesošajiem nav izteicis piezīmes par mantas apraksti vai tās piederību trešajām personām. Līdz ar to, nevienam no minētajām personām nav tiesību celt iebildumus par mantas apraksta akta nepareizību.

Atbildētājs/pers. B/ rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka atzīst prasību, jo /pers. A/ sieva /pers. A/ 2010.gada 13.decembrī noslēdza ar prasītāju kustamas mantas pirkuma līgumu, kas atradās dzīvoklī /adrese A/, jo prasītājs minēto dzīvokli īrēja. Manta pārdota, jo atbildētāji vēlējās pārcelties uz dzīvi Izraēlā. 2014.gada 18.jūnijā atbildētāji informēja tiesu izpildītāju par mantas piederību, bet viņu iebildumi netika ņemti vērā. Mantas aprakstes aktā prasītājs norādīts kā liecinieks, nevis mantas īpašnieks.

Atbildētāja/pers. A/ rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka atzīst prasību, jo 2010.gadā ar vīru /pers. A/ bija nonākuši finansiālās grūtībās un vēlējās pārcelties uz citu valsti. Līdz ar to, 2010.gada 13.decembrī visu kustamo mantu, kas atradās dzīvoklī /adrese A/, pārdeva prasītājam, jo viņš kopš 2010.gada 10.septembra dzīvokli īrēja. Prasītājs nodarbojās ar nekustamo īpašumu pārvaldi un apsaimniekošanu, tajā skaitā labiekārtošanu un izīrēšanu, iegādātā manta bija paredzēta minētajiem mērķiem. Par to, ka dzīvoklī esošā kustama manta pārdota, tika informēts dzīvokļa jaunais īpašnieks – SIA "Pillar 3", ar kuru dzīvokļa pirkuma – pārdošanas līgumu noslēdza 2010.gada 13.decembrī.

Norāda, ka 2014.gada 18.jūnijā zvērināta tiesu izpildītāja, ierodoties dzīvoklī /adrese A/, ar nepazīstamām personām, sāka aprakstīt prasītājam piederošo mantu. Par minēto tika paziņots prasītajam, kurš, ierodoties dzīvoklī, informēja tiesu izpildītāju, ka dzīvoklī esošā kustamā manta pieder viņam, bet saņēma noraidošu atbildi.

Trešā persona /pers. F/ rakstveida paskaidrojumā norāda, ka ir prasītāja laulātā un 2010.gada 13.decembrī prasītājs nopirka no /pers. A/ kustamu mantu, kas atradās īrētajā dzīvoklī /adrese A/. Tādējādi, zvērināta tiesu izpildītāja 2014.gada 18.jūnijā nepamatoti minēto kustamo mantu iekļāva mantas aprakstes aktā. Norāda, ka prasītājs nekavējoties paziņoja par minēto tiesu izpildītājai, lūdzot izsniegt mantas apraksta akta kopiju un izslēgt kustamo mantu no mantas aprakstes akta. Prasītājs no tiesu izpildītājas saņēma noraidošu atbildi un norādi, ka jāvēršas tiesā ar prasību. Prasību uzskata par pamatotu un apmierināmu.

Tiesas sēdē prasītāja un trešās personas pārstāve nepiedalījās, lūdzot apmierināt prasību.

Tiesas sēdē atbildētāju /pers. A/ un /pers. B/ pārstāve prasību atzina saskaņā ar rakstveida paskaidrojumos minēto.

Atbildētāja AS "Reverta" pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina saskaņā ar rakstveida paskaidrojumos minēto.

Motīvu daļa

Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, iepazinusies ar lietas materiāliem un izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība nav pamatota un noraidāma saskaņā ar turpmāk minēto.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 97.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civilprocesa likuma 577.pants noteic, kādas ir prasības mantas aprakstes akta noformēšanai. Proti, tajā skaitā saskaņā ar minētā panta pirmās daļas 11.punktu – piedzinēja, parādnieka vai citu mantas aprakstē klātesošo personu izteiktās piezīmes un iebildumus. Minētā panta trešā daļa noteic, ka piedzinējam vai parādniekam, kas parakstījis aprakstes aktu bez jebkādām piezīmēm, vēlāk nav tiesību iesniegt sūdzību par aprakstes akta nepareizību.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar lietā esošo zemesgrāmatu izdruku atbildētāja /pers. A/ līdz 2010.gada 13.decembrim bija īpašniece dzīvoklim

/adrese/. Saskaņā ar lietā esošo 2010.gada 10.septembra īres līgumu minēto dzīvokli /pers. A/ bija izīrējusi prasītājam kopā ar tajā esošo kustamo mantu uz laiku līdz 2014.gada 10.septembrim.

Prasītājs pievienojis prasības pieteikumam 2010.gada 13.decembra kustamas mantas pirkuma līgumu, ar kuru /pers. A/ pārdod prasītājam līguma pielikumā minēto kustamo mantu par Ls 5600, kas atrodas dzīvoklī /adrese A/. Līgumā minētā manta pāriet prasītāja īpašumā ar pirkuma summas samaksu. Lietā saņemts /pers. A/ apliecinājums, ka pirkuma maksa ir saņemta un viņai pret prasītāju finansiālu pretenziju nav. 2010.gada 13.decembrī dzīvoklis /adrese/, pārdots SIA "Pillar", kura apliecina ar 2014.gada 8.jūlija vēstuli (saņemts tiesas sēdē 2015.gada 14.aprīlī), ka bija pirkuma līguma noslēgšanas brīdī informēta par dzīvoklī esošās kustamas mantas piederību.

Prasītājs lietā iesniedzis 2014.gada 18.jūnija kustamas mantas aprakstes akta kopiju, no kuras redzams, ka mantas aprakstes akta sastādīšanas laikā tajā piedalījās gan atbildētāji /pers. A/, /pers. A/, gan arī pats prasītājs kā liecinieks, neiesniedzot mantas aprakstes akta parakstu daļu. Tomēr, kā izriet no zvērinātas tiesu izpildītājas H.Rūtenas 2015.gada 23.novembra tiesas sēdē sniegtajām liecībām un uzrādītā mantas aprakstes akta oriģināla, neviena no klātesošajām personām rakstveida iebildumus faktam, ka aprakstītā manta pieder prasītājam, nesniedza.

Lietā iesniegta prasītāja 2014.gada 27.jūnija sūdzība zvērinātai tiesu izpildītājai H.Rūtenai par to, ka 2014.gada 18.jūnija mantas aprakstes aktā iekļauta viņam piederoša kustama manta un akta sastādīšanas brīdī H.Rūtena nav ņēmusi vērā prasītāja iebildumus. Ne 2010.gada 10.septembra īres līgums, ne arī 2010.gada 13.decembra pirkuma līgums tiesu izpildītājai netika iesniegts, ko apliecina sūdzības teksts, kuram nav pievienoti pielikumi, kā arī tiesu izpildītājas liecības 2015.gada 23.novembra tiesas sēdē.

Tiesas sēdē 2015.gada 23.novembrī tiesu izpildītāja liecināja, ka, ierodoties 2014.gada 18.jūnijā dzīvoklī, /adrese/, tajā atradās atbildētāja /pers. A/, kura mutiski paziņoja, ka viņa minētajā dzīvoklī dzīvo, /pers. A/ bija tiesības pieaicināt lieciniekus un viņa sazvanīja /pers. B/ un prasītāju, kuri arī piedalījās mantas aprakstes akta sastādīšanā kā lieciniekiem, nenorādot, ka prasītājs ir minētā dzīvokļa patiesais lietotājs un kustama manta, kas atrodas dzīvoklī, pieder prasītājam. Tiesu izpildītāja liecināja, ka ne 2014.gada 18.jūnijā, ne arī vēlāk saņemtajā sūdzībai, prasītājs nav uzrādījis ne dzīvokļa īres, ne arī kustamas mantas pirkuma līgumu.

Tiesa konstatē, ka parādniece /pers. A/ ir parakstījusi 2014.gada 18.jūnija mantas aprakstes aktu bez iebildumiem, rakstveidā nenorādot, ka aprakstītā manta patiesībā viņai nepieder. Civilprocesa likuma 577.panta trešā daļa liedz šādā gadījumā izteikt iebildumus sūdzībā par aprakstes akta nepareizību. Līdz ar to, tiesa kritiski vērtē /pers. A/ rakstveida paskaidrojumā minētos iebildumus, ka 2014.gada 18.jūnijā /pers. D/ informēja tiesu izpildītāju par aprakstāmās kustamas mantas piederību, bet tiesu izpildītāja lūgumu ignorēja. Proti, ja /pers. A/ bija zināms, ka aprakstītā kustama manta nav viņas, bet prasītāja īpašums saskaņā ar 2010.gada 13.decembra pirkuma līgumu, /pers. A/ mantas aprakstes aktā rakstveidā bija jāizsaka savu iebildumi, nevis jāparaksta akts bez rakstveida piezīmēm par mantas piederību, kā arī to, ka viņa faktiski dzīvoklī /adrese A/, nedzīvo un tas izīrēts prasītājam.

Ņemot vērā minēto, tiesa dod priekšroku zvērinātas tiesu izpildītājas sniegtajām liecībām 2015.gada 23.novembra tiesas sēdē, jo ar savu parakstu H.Rūtena apliecināja, ka sniegs patiesas ziņas par faktiem, kas viņai ir zināmi par 2014.gada 18.jūnija mantas aprakstes akta sastādīšanu. Savukārt, prasītājs un atbildētāji /pers. A/ un /pers. A/ ir savstarpēji pazīstami un ieinteresēti lietas iznākumā un viņu rakstveida paskaidrojumos minēto tiesa vērtē kritiski.

Tādējādi, tiesa kritiski vērtē arī prasītāja apgalvojumus, ka viņš 2014.gada 18.jūnijā, ierodoties dzīvoklī /adrese A/, un piedaloties mantas aprakstes akta sastādīšanā, informēja tiesu izpildītāju, ka viņš ir dzīvokļa lietotājs un tajā esošās kustamas mantas īpašnieks, jo 2014.gada 18.jūnijā neviena no klātesošajām personām rakstveidā mantas aprakstes aktā neiebilda pret to, ka aprakstītā manta pieder prasītājam.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka 2010.gada 13.decembra pirkuma līgums tika sastādīts, lai izvairītos no kustamas mantas aprakstes parāda piedziņas lietā pret /pers. A/ un /pers. A/. /pers. A/ iesniegto apliecinājumu, ka pirkuma maksa tika samaksāta un viņai pret prasītāju pretenziju nav, tiesa vērtē kritiski, jo tas sastādīts pēc tiesas sēdes, kurā liecināja H.Rūtena un atbildētājai bija zināmi fakti, kas apliecina, ka tiesu izpildītāja 2014.gada 18.jūnjā netika informēta, ka aprakstītā kustamā manta nav /pers. A/ īpašums.

Ņemot vērā minēto, tiesas atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar iepriekš minēto un Civilprocesa likuma 97., 193.pantu, tiesa

nosprieda

Noraidīt /pers. D/ prasību pret /pers. A/ un /pers. B/, AS "Reverta" par mantas izslēgšanu no aprakstes akta un atsvabināšanu no piedziņas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese: D.Suipe